

'In Cold Blood'

A Criminal Investigation, over een Japanse moordzaak uit 1958, is de fotografische variant van Truman Capotes literaire meesterwerk.

Op eens waren daar een penis, een neus, en twee vingertjes, in losse onderdelen gevonden in een olievat vlak bij het Sembako Lake, in het zuiden van Japan. Dat gebeurde op 13 januari 1958.

Op 14 januari 1958 werd aan de andere kant van het Sembako Lake een volkomen verminkt lichaam gevonden van een man. Algezien van het ontbreken van een aantal cruciale onderdelen, was er zuur over hem uitgegooid, in een poging hem volkomen onherkenbaar te maken. Dat was dus niet helemaal gelukt. Sato Tadashi, een 30-jarige dagarbeider, bleek het slachtoffer te heten. Hij was door wurging omgekomen. Omdat Sato een inwoner was van Tokio, was het typisch een klus voor de politie van Tokio, afdeling Moordzaken. Fotograaf Watabe Yukichi (1924-1993) was erbij, bij het moordonderzoek, en legde dat op meesterlijke wijze vast. Hij liep mee, terwijl de leider van het onderzoek zijn naspeuringen deed.

De Japanse inspecteur Moordzaken ging aan het werk: bellen, stenen lichten, papassen doorvloeden, lopen over bruggen, praten met mogelijke getuigen, moeilijk kijken, niet te nadrukkelijk rondhangen, hinderlijk volgen, roken, smiezen, nog meer roken, huizen doorzoeken en achteloos

maar doeltreffend rondbanieren in een prachtige regenjas.

Er werd gezocht naar Nishida Tamotsu, die in hetzelfde hotel had geslapen als het slachtoffer, en hem voor een klus wilde inhuren. Een opsporingsbericht werd verspreid, maar de inspecteur wilde niet wachten op wat dat zoal zou opleveren.

In prachtige grijstinten ging de zoektocht verder, en hij nam een makker mee. Besloten werd het leeuwenzin in Tokio door te vloeden en menig drogerij werd bezocht, omdat het vermoeden bestond dat het klusje dat het slachtoffer zou verrichten in deze levendige branche zou zijn.

Op het politiebureau werd naarstig overleg gevoerd, want eind januari leek de zaak-Sato vast te lopen. Zou de moordenaar ooit gevonden worden? Ze hadden nog geen enkele aanwijzing.

In juli 1958, een half jaar verder, werd er een nationale campagne begonnen, omdat er in Japan op dat moment 21 onopgeloste moorden waren. Zo kwam er een belangrijke aanwijzing binnen, uit een ander deel van Japan.

Er was een lichaam in de plaats Kurashiki gevonden, van Miura Shofu. Wat wel vreemd was, was dat Miura Shofu nog als levend geregistreerd stond. Er moest sprake zijn

gewest van de diefstal van zijn identiteitspapieren. Uit politieonderzoek bleek dat Onishi Katsumi de dief was, en hij werd gearresteerd op 16 juli.

Onishi Katsumi bleek ook de man te zijn die de inspecteur van Tokio zocht. Eerst bekende hij vier moorden: zijn twee adoptieouders had hij omgelegd, daarna zijn vrouw, en dus degene van wie hij de identiteit had afgenomen. Daar bleef het niet bij. Hij gaf ook toe dat hij, op zoek naar een nieuwe identiteit, Sato Tadashi had gewurgd, en de verminkingen voor zijn rekening had genomen. De zaak-Sato kon worden gesloten.

In 1961, drie jaar na de vondst van een penis, een neus en twee vingertjes, werd hij veroordeeld, en weer vier jaar later kreeg seriemoordenaar Onishi Katsumi de kogel.

A Criminal Investigation van fotograaf Watabe Yukichi is de fotografische variant van Truman Capotes literaire meesterwerk *In Cold Blood*. Waar je bij Capote met elke zin de krankzinnige moordzaak in 1959 op een gezin in Holcomb, Kansas wordt ingetrokken, krijg je bij Yukichi het gevoel dat je in de zak van de prachtige regenjas van de inspecteur meereist.

De naam van de gewichtig roken- en peinzende politiemann in functie is overigens onbekend.

John Schoorl

Watabe Yukichi: *A Criminal Investigation*. From the Wilson Centre for Photography. Editions Xavier Barral - Le Bal. 45 euro, ISBN 978-2-915173-82-6.